

Maglič-BiH

15.05. – 17.05.2009.

Maglič je najviši planinski masiv u Bosni i Hercegovini. Najviši vrh Magliča, sa istoimenim vrhom, nalazi se na istoku BiH na granici sa Crnom Gorom, okružen Pivom i Sutjeskom. Sastavni je deo Nacionalnog parka Sutjeska u kome se nalazi jedina preostala evropska prašuma Perućica. Južne padine Magliča se spuštaju ka Trnovačkom jezeru, jednom od najlepših glečerskih jezera. Strme litice Magliča (2386 m) su pravi izazov za planinare i alpiniste. Pristup najvišem vrhu Magliča je moguć iz dva pravca. Sa Istoka se započinje uspon od Haluga, velike poljane na samom prevoju makadamskog puta. Drugi prilaz je sa juga od Trnovačkog jezera i atraktivniji je u letnjim uslovima. I jedan i drugi pristup zahtevaju dobru kondiciju, tehniku i iskustvo posebno u zimskim uslovima.

Grupa planinara PD "Pobeda" je krenula u petak naveče ka Magliču. Putovali smo minibusom i privatnim kolima. Usputna noćna zadržavanja bila su po potrebi. Rano smo stigli na Tjentište. Očekivali smo neke najavljene planinare iz Sarajeva i Tuzle. Priključili su nam se pri usponu. Sa magistralnog puta smo se odvojili kod benzinske pumpe na Tjentištu. Na početku asfaltom, pa makadamom, stižemo na Dragoš sedlo. Zaustavljamo vozila da bismo uslikali jedan od najvećih vodopada u BiH koji nosi ime Skakavac. Skakavac se nalazu u centru prašume Perućice.

Vodopad Skakavac u Perućici

Na početku uspona

Zbog prepreke na putu, dalje nismo mogli minibusom. Prebacujemo opremu u automobile i nastavljamo pešice. Brzo stižemo na prevoj gde je i planiran kamp. Podižemo šatore i pripremamo se za uspon. Planiramo da se približimo vrhu pa ako uslovi dozvole možda ćemo ga i popeti. Markiranom stazom, koja se u početku gubi, krenuli smo na uspon.

Prvi sneg se pojavio odmah na početku. Gledamo strme litice Magliča. Primetili smo i zastavu na vrhu.

Kako do vrha

Detalj sa uspona

Školski ka vrhu

Kroz šumoviti deo lako je bilo pratiti markaciju. Kada smo stigli u belo carstvo markaciju smo naslućivali. Ipak uspon se odvija po planu. Prve poteškoće su nastale pri ulasku u stenu. Konačno stižemo u zasneženi kuloar koji vodi na ravniju površ. Verovatno je leti ona prekrivena travom. U ovo doba godine to je ogroma eksponirana snežna površina. Prelazak sa jedne strane kuloara na drugu je ogroman rizik. Postavljamo gelender radi bezbednijeg prelaska. Sada je mnogo lakše. Nailazimo na poteškoće na stenovitom krušljivom delu. Maksimalno smo oprezni. Pogled dopire do Durmitora. Volujak i Bioč su nam kao na dlanu.

Gelender

Zasnežena livada

Izlaskom iz kuloara nastavljamo uspon dugom snežnom livadom. Konačno smo na grebenu Maglića. Vreme oblačno bez vetra. Još malo je ostalo do vrha. Lakši deo uspona je preostao. Misli su nam stalno uperene na silazak. Moraćemo još opreznije.

Još malo pa smo na vrhu

Maglič (2386 m)

Uobičajeno se, u letnjim uslovima, uspon izvrši za tri sata. Mi smo se popeli, u ovako kombinovanim uslovima, za pet.

Kamp na Halugama

Lepote Magliča

Uz dosta sreće uspeali smo da se spustimo sa vrha u podnožje planine. Istom stazom, kao pri usponu, stigli smo u bazni kamp pre mraka.

Uz logorsku vatru i ćaskanje proveli smo divno veče zadovoljni zbog svega onoga što nam se pri usponu izdešavalo. Rano smo otišli u krpe. Probudio nas je raspevani ptičiji hor. Svaka ptica je pevala svoju pesmu.

Vrh u daljini

Na Drini ćuprija

Nedelju smo planirali za kulturna razgledanja. Logor smo raspremili, automobilima dopremili teške rančeve do minibusa i nastavili ka Tjentištu. Ručali smo u jednom od restorana na obali tamnozelenne Drine. Šetali smo Višegradskim mostom i dosta rano stigli u Beograd.

